

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **Kühne + Nagel, spol. s r.o.** se sídlem Praha 5, Pekařská 621/7, IČ: 45787115, v řízení zastoupeného JUDr. Vladimírem Chýským, advokátem se sídlem Praha 3, Žerotínova 1132/34, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel** se sídlem Praha 4, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.6.2016, č.j. 13439-3/2016-900000-304.7

t a k t o:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 22.6.2016, č.j. 13439-3/2016-900000-304.7 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15.342,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Vladimíra Chýského, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22.6.2016, č.j. 13439-3/2016-900000-304.7, kterým zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutím – dodatečným platebním výměrům Celního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 15.12.2015, č.j. 195343/2015-510000-51, č.j. 195344/2015-510000-51, č.j. 195346/2015-510000-51, č.j. 195347/2015-510000-51, č.j. 195348/2015-510000-51, č.j. 195350/2015-510000-51, č.j. 195352/2015-510000-51, č.j. 195354/2015-510000-51 a č.j. 195356/2015-510000-51.

Žalobce nejprve uvedl, že zajišťoval na základě zvláštní smlouvy celní služby jako nepřímý zástupce společnosti 1. CORY CZ spol. s r.o. (dále též jako příjemce) a jeho pokyny byl vázán. Příjemce zboží je podnikatelský subjekt, který zajišťuje pro svého českého

odběratele – společnost EUROCERA výrobu nedokončených ručně vyráběných keramických výrobků – polotovarů a jejich dovoz do České republiky. Polotovary pak společnost EUROCERA dále zpracovává, dekoruje je potiskem a ruční malbou až do vzniku konečných výrobků, které slouží jako ozdobné připomínkové předměty, které nejsou určeny pro použití v domácnosti a nejsou vhodné k běžnému užití jako kuchyňské nádobí, na což je na finálních výrobcích upozorněno.

Celní úřad propustil dne 10.10.2013 do volného oběhu zboží na základě celního prohlášení žalobce s tím, že žalobce zboží zařadil v odstavci 33 do podpoložky kombinované nomenklatury celního sazebníku 6913909310 (sošky a jiné ozdobné keramické předměty – Ostatní -- Ostatní --- Pórovina a jemné keramické zboží ---- Ručně vyrobené). Celní úřad ale dospěl k závěru, že část zboží neměla být do této podpoložky zařazena, nýbrž měla být zařazena do položky 691200, neboť se podle něj jedná o výrobky s užitnou hodnotou, které lze používat jako stolní a kuchyňské nádobí a náčiní. Celní úřad následně žalobci vyměřil rozhodnutím ze dne 15.12.2015, č.j. 195347/2015-510000-51 clo a penále.

Dne 16.4.2014 propustil Celní úřad do volného oběhu na základě celního prohlášení žalobce zboží „keramické zboží-miniatury korbělů, dekorace“ a následně vydal celní úřad dne 15.12.2015 rozhodnutí č.j. 195354/2015-510000-51, kterým žalobci doměřil clo a penále.

Dne 15.1.2014 propustil Celní úřad do volného oběhu zboží „ozdobné keramické předměty v nedokončeném stavu – hrníčky (suvenýry)“. Celní úřad vydal rozhodnutí č.j. 195352/2015-510000-51, vyměřil žalobci clo a penále

Dne 4.4.2013 propustil Celní úřad zboží „keramické zboží – miniatury korbělů“, rozhodnutím č.j. 195343/2015-510000-51 Celní úřad následně žalobci vyměřil clo a penále.

Dne 20.1.2014 propustil Celní úřad zboží „keramické zboží - miniatury korbělů – 50 516 ks“, rozhodnutím č.j. 195350/2015-510000-51 Celní úřad následně žalobci vyměřil clo a penále

Dne 29.7.2014 propustil Celní úřad zboží „keramické zboží – miniatury korbělů, dekorace – 29 940 ks“, rozhodnutím č.j. 195346/2015-510000-51 Celní úřad následně žalobci vyměřil clo a penále.

Dne 1.10.2013 propustil Celní úřad zboží „porcelánové zboží – miniatury korbělů, dekorace – 32 100 ks“, rozhodnutím č.j. 195348/2015-510000-51 Celní úřad následně žalobci vyměřil clo a penále.

Dne 28.7.2014 propustil Celní úřad zboží „ručně vyrobené keramické polotovary (z póroviny) určené k následné dekoraci – miniatury zvonků, korbely, popelníků, pohárů, plochých obrazců, hrníčků, náprstků – 37.836 ks“, rozhodnutím č.j. 195356/2015-510000-51 Celní úřad následně žalobci vyměřil clo a penále.

Dne 13.5.2013 propustil Celní úřad zboží „keramické zboží – miniatury korbělů srdíčka – 79 196 ks“, rozhodnutím č.j. 195344/2015-510000-51 Celní úřad následně žalobci vyměřil clo a penále.

Dne 11.3.2015 byla Celním úřadem provedena následná kontrola, která ověřovala správnost sazebního zařazení dovezeného zboží, při které dospěl Celní úřad k závěru, že sazební zařazení části dovezeného zboží není správné. Závěry byly shrnuty v protokolu ze dne 15.10.2015 č.j. 157852/2015-510000-51. Žalobce se závěry nesouhlasil a zdůraznil, že dle jeho názoru měla být na veškeré jím předložené zboží aplikována závazná informace o sazebním zařazení zboží vydaná přímo pro příjemce. Celní úřad zaslal k tomuto vyjádření sdělení ze dne 26.11.2015 a dne 15.12.2015 vydal výše uvedené dodatečné platební výměry, proti kterým podal žalobce dne 13.1.2016 odvolání. O odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, kterým odvolání zamítl a napadené platební výměry potvrdil. Žalobce vytýká žalovanému, že neaplikoval příslušnou závaznou informaci o sazebním zařazení zboží vydané přímo příjemci zboží ze strany celních orgánů a dále pak namítá

nesprávné posouzení předmětného zboží jako zboží s užitnou hodnotou. Zdůraznil, že předmětné zboží bylo ve 100 % určeno k užití jako upomínkové předměty a nikoliv pro užití jako kuchyňské náčiní. Navíc byl nesprávně sankcionován žalobce.

Žalobce v podané žalobě zdůraznil, že při sazebním zařazení se řídil závaznou informací o sazebním zařazení zboží č. CZ34-0047-2013 s platností od 23.1.2013 do 22.1.2019, kterou na žádost příjemce vydal Celní úřad pro Olomoucký kraj a to k totožnému druhu zboží o jehož propuštění bylo nyní rozhodováno. K žádosti o vydání závazné informace byly přiloženy rovněž vzorky polotovarů i finálních výrobků, dokumentace a fotografie zboží, přičemž Celní úřad pro Olomoucký kraj stanovil, že zboží má být zařazeno pod KN 6913909310. Zohlednil, že v případě předmětných polotovarů se jedná o keramické výrobky, jejichž výroba není zcela dokončená a jsou určeny k následné dekoraci s tím, že finální výrobky jsou bohatě zdobené suvenýry a dárkové zboží a nejsou vhodné k běžnému užití jako kuchyňské nádobí. Odkázal na rozhodnutí Ústavního soudu II. US 68/01 ve kterém uvedl, že závazná informace poskytuje daňovým subjektům, pokud jde o zařazení zboží, vysoký stupeň právní jistoty. Dále pak odkázal na článek 12 celního kodexu, dle kterého je závazná informace o sazebním zařazení zboží závazná na celní orgány ve vztahu k oprávněné osobě pro účely sazebního zařazení zboží. Charakterem závazné informace o celním zařazení se pak zabýval i Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 28.3.2012, č.j. 1 Afs 72/2012-29. Zásadně nesouhlasí s tvrzením žalovaného, dle kterého je předmětné zboží vhodné k běžnému užívání. Podle něj se jedná výhradně o ozdobné zboží a poukázal na to, že v ZISZ je výslovně uvedeno, že pod 6912001099 nelze zboží zařadit, neboť se jedná o výrobky čísla HS 6913 výrobky v nedokončeném stavu. V žádném případě z toho ale nevyplývá, že by dané výrobky měly být jakkoli omezeny co do velikosti. Nesouhlasí s výkladem žalovaného, dle kterého měl držitel ZISZ podat proti němu odvolání, ani s názorem žalovaného, dle kterého může být předmětné zboží užíváno i bez následné dekorace, když tento názor navíc není vůbec odůvodněný. Zdůraznil, že žalovaný svým jednáním porušil mimo jiné článek 217, odst. 1 písm. b) celního kodexu a jednal tak protizákonně. Platbu dodatečného cla proto považuje za neopodstatněnou a neslučitelnou se zásadou ochrany legitimního očekávání, neboť žalobce nemůže být povinen k úhradě doměřeného cla, které mu podle závazné informace nemělo být doměřeno.

Dále pak žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného o vhodnosti zboží k běžnému používání. Jedná se o upomínkové předměty neboli suvenýry, které nemají užitnou hodnotu. Zboží je v konečné podobě prodáváno na internetových stránkách www.suvenyry.cz. Nevhodnost dotčeného zboží k běžnému užívání dokazují dle žalobce mimo jiné následující vlastnosti zboží, které jsou konkrétně uvedeny ve vysvětlivkách ke KN u položky 691200 a 6913.

- Okraje korbelů, hrnků a pohárů jsou tvarovány nebo opracovány tak, že je obtížné z nich pít, přičemž některé nádoby jsou mimo jiné v horní části zúženy. Ucho nádoby zasahuje rovněž až do horní části, je mohutné a opatřené reliéfem, což ve svém důsledku znemožňuje rovněž bezproblémové a pohodlné držení nádoby při pití. Dle názoru žalobce je obtížné pít z takových nádob zcela zřejmé. Nadto povrch pohárů je ve spodní i dolní části zvlněn, což opět není běžnou vlastností kuchyňského náčiní určeného k běžnému užívání.
Vzory v reliéfu některých výrobků jsou takové povahy nebo tak četné, že stěžují jejich čištění. Reliéfy se přitom objevují jak na uchu nádoby, tak na těle nádoby.
- Zboží se pro jeho tvar těžko dopravuje k ústům. Reliéfy na místech těchto dotčených nádob, kde by měla být přiložena ústa, znesnadňují pití.

Ozdobné nádoby s reliéfy prodávané jako suvenýry tak nebudou vzhledem k praktičnosti užívány v restauračních zařízeních, ani v domácnostech, nýbrž budou sloužit jako upomínkové předměty, které nemají užitnou hodnotu a jsou pouze dekorativní. Nad užitnou hodnotou výrazně převažuje ozdobnost.

Žalobce navíc zdůrazňuje, že zboží v celních prohlášeních řádně popsal a byla k němu přiložena dokumentace, jakož i faktury. Nesouhlasí tedy se závěrem žalovaného, že zboží popisoval nepravdivě, nejednal v dobré víře, ani že skutečný stav věci byl zastřen nepravdivými popisy.

Žalobce doměření cla považuje za odporující článku 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu. Je přesvědčen, že Celní úřad měl postupovat ve prospěch žalobce v souladu s tímto článkem, neboť účelem daného článku je omezit dodatečné platby cla na případy, kdy je platba řádně opodstatněná a slučitelná se zásadou ochrany legitimního očekávání. Ustanovení připouští, že mohou nastat okolnosti, za kterých by bylo nespravedlivé zpětně doměřit clo osobě, která jednala v dobré víře a s náležitou péčí, avšak spoléhala na informace vydané celními orgány, které byly následně označeny za chybné. Rozhodnutím žalovaného tak byl žalobce zkrácen na svých právech.

Žalobce nesouhlasí ani s vyměřením penále ve výši 20 % z dodatečně vyměřené částky cla. Celní kodex předvídá možnost dodatečného doměření cla, ale nikde neupravuje zároveň možnost pro celní úřad členského státu doměřit další dodatečnou částku nad doměřené clo. Celní kodex umožňuje dle článku 232 odst. 1 připočíst k částce cla za určitých podmínek úrok z prodlení. Nelze však doměřovat penále, neboť takovou sankci celní kodex nezná. Při současném vyměření penále by mohla nastat situace, kdy bude za jeden skutek trestán dvakrát. Poukázal na to, že nepřímé zastoupení, které celní úřady po deklarantech požadují, je pro daný subjekt velmi nevýhodné, když nepřímý zástupce nemá faktickou možnost jakkoli se v celním řízení o doměření cla bránit a přesto je clo doměřováno právě jemu a navíc je mu vyměřeno penále bez ohledu na okolnosti daného případu.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě zdůraznil, že v daném řízení je zásadní spor o sazební zařazení předmětného zboží, resp. otázka, zda lze či nelze předmětné zboží ztotožnit se zbožím uvedeným v závazné informaci o sazebním zařazení zboží. Zdůraznil, že ve smyslu běžného užití se v daném případě nejedná o nedokončené výrobky, neboť ke svému účelu mohou sloužit bez dalších úprav. Žalovaný souhlasí s tím, že závazná informace byla pro celní orgány závazná po celé období dovozu předmětného zboží, pouze však v rozsahu zboží, na které byla vydána. V závazné informaci je název zboží uveden v kolonce 8 keramické polotovary z póroviny ve tvaru zvonků, korbelů, popelníků, plochých obrazců, hrníčků, náprstků a podobně. Finálními výrobky jsou bohatě zdobené suvenýry a dárkové zboží. Podrobnější popis zboží je uveden v kolonce 7, jedná se o ručně vyrobené keramické výrobky (polotovary) ve tvaru zvonků, miniatur korbelů, popelníků, pohárů, plochých obrazců, hrníčků, náprstků apod. Tyto výrobky nejsou zcela dokončeny, jsou určeny k následné dekoraci potiskem ruční malbou. V příloze závazné informace je uvedena fotografie zařazovaných výrobků předložených příjemcem zboží v průběhu řízení o vydání závazné informace, kterou pořídil celní orgán. Na fotografii je zobrazeno devět keramických výrobků vedle přiloženého měřítka a umožňuje učinit jednoznačně objektivní závěr o tom, na jaké zboží závazná informace dopadá a jaké zboží jejím předmětem není. Žalobce musel vědět, na jaké zboží mu je závazná informace vydávána, když podle ní nepravdivě upravoval popisy předmětného zboží s přímým vlivem na jeho sazební zařazení v době propuštění zboží do

volného oběhu. Žalovaný se pak vyjádřil k aplikaci ustanovení článku 220 odst. 2 písm.b) celního kodexu i k protiprávnosti vyměření penále.

Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že Celní úřad propustil do volného oběhu zboží na základě celních prohlášení žalobce na propuštění zboží. Následně byla zahájena kontrola dotčených celních prohlášení po propuštění zboží, při které žalobce předložil závaznou informaci o sazebním zařazení zboží CZ 34-0047-2013 ze dne 23.1.2013 vydanou příjemci zboží jakožto oprávněné osobě na zboží obchodního názvu (kolonka 8 ZISZ-Obchodní název a další informace) keramické polotovary z póroviny ve tvaru zvonků, korbělů, popelníků, plochých obrazců, hrníčků, náprstků apod. Finálními výrobky jsou bohatě zdobené suvenýry a dárkové zboží, zařazené do kódu celní nomenklatury 6913909310. Závazná informace byla vydána kompetentním orgánem – oddělením závazných informací Celního úřadu Olomouc. Správní orgán v průběhu kontroly ověřoval správnost sazebního zařazení dovezeného zboží. Dle závěru kontrolní skupiny byla část dovezeného zboží označeného na fakturách sazebně zařazena správně do kódu celní nomenklatury 6913909310, neboť bylo zjištěno, že se jedná o keramické polotovary – miniatury (suvenýry bez užitné hodnoty) ve smyslu závazné informace. Zbylá část dovezeného zboží označeného žalovaným v uvedených fakturách byla odvolatelem sazebně zařazena do totožného kódu celní nomenklatury nesprávně. Měla být zařazena do kódu celní nomenklatury 6912001091, neboť se jedná o keramické výrobky – především o korbely a poháry o objemu 0,2 l až 1,1 l s užitnou hodnotou. Došlo tak ke změně celní sazby z původní sazby 6 % na sazbu 5 %. Současně je však na předmětné zboží uloženo konečné antidumpingové clo a to dle prováděcího nařízení Rady ES č. 412/2013 ze dne 13.5.2013. Sazba konečného antidumpingového cla je dle článku 1 odst. 2 tohoto nařízení stanovena ve výši 36,1 % (doplňkový kód TARIC-B999). A tyto závěry byly sepsány v protokolu z 15.10.2015.

Dne 15.12.2015 vydal Celní úřad výše uvedené platební výměry, kterými bylo dodatečně doměřeno clo v jednotlivých případech a podle § 251 odst. 1 písm. a) daňového řádu bylo z dodatečně doměřených částek stanoveno i penále. Proti platebním výměrům podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, kterým odvolání zamítl a platební výměry potvrdil. K závazné informaci uvedl, že ta je závazná pro celní orgány ode dne vydání ve vztahu k oprávněné osobě. V závazné informaci je název zboží uveden v kolonce 8 s podrobnějším popisem v kolonce 7. V příloze je uvedena fotografie zařazovaných výrobků předložených příjemcem zboží v průběhu řízení, na které je vyfotografováno devět keramických výrobků vedle přiloženého měřítka. Z této fotografie zařazovaných výrobků je jednoznačně zřejmé, že zboží, které bylo příjemcem zboží fakticky předloženo v řízení o závazné informaci jsou keramické výrobky – miniatury bez užitné hodnoty (zvonečky, srdíčka o velikosti cca 5 cm, korbely se základnou cca 2-5 cm atp.). Z názvu zboží i popisu je patrné, že se jedná o keramické výrobky, ze kterých se po následném zdobení mají stát suvenýry a dárkové zboží, tj. u nichž jednoznačně převládá ozdobnost nad užitnou hodnotou. Tyto skutečnosti doplňuje odpovídající popis zboží v závazné informaci, kdy jde o výrobky ve tvaru zvonků, miniatur korbělů, popelníků, pohárů, plochých obrazců, hrníčků, náprstků apod., tedy jde o demonstrativní výčet keramických výrobků – miniatur bez užitné hodnoty. Je tedy jednoznačné, že pod závaznou informací nespádají keramické výrobky běžné velikosti s užitnou hodnotou (pro běžné použití) tedy např. korbely a poháry o objemu 0,2 l až 1,1 l. I když může být s ohledem na budoucí zdobení předmětné zboží subjektivně využito i k dekoraci, není dle žalovaného takové zdobení a možná subjektivní dekorativní hodnota nijak na překážku objektivní možnosti jejich běžného užití a nijak nesnižuje jejich užitnou hodnotu, neboť bude možné je užívat stejným způsobem jako jejich nezdobené protějšky. K sazebnímu zařazení uvedl, že mu musí vždy předcházet

určení objektivních charakteristických vlastností zboží a až následně může být postupně zařazováno do kódů celní nomenklatury. K argumentaci dobrou vírou žalobce uvedl žalovaný, že z průběhu celních řízení je patrné, že není splněna již podmínka, že by odvolatel jednal v dobré víře a dodržel všechna ustanovení platných předpisů týkajících se celního prohlášení. Ačkoliv žalobce vedle dovezeného zboží (miniatury, suvenýry bez užitné hodnoty) dovážel také předmětné zboží (mimo jiné poháry a korbely až do objemu 1,1 l s užitnou hodnotou) ve všech devíti celních prohlášeních toto zboží souhrnně nepravdivě skutkově popisoval jako miniatury, suvenýry bez užitné hodnoty. Nejednal proto v dobré víře. Skutečný stav věci byl nepravdivými popisy zboží zastřen a celní orgány byly uvedeny stran předmětného zboží v omyl.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě, a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je částečně důvodná.

Spornou otázkou mezi účastníky je sazební zařazení části žalobcem dovezeného zboží – výše uvedeného keramického zboží a keramických polotovarů – buď jako ozdobné keramické předměty v nedokončeném stavu do kódu celní nomenklatury 6913909310 (sošky a jiné ozdobné keramické předměty – Ostatní - - Ostatní - - - Pórovina a jemné keramické zboží ---- Ručně vyrobené) se sazbou cla 6% , anebo jako keramické výrobky s užitnou hodnotou, tj. „kuchyňského nádobí“ do kódu celní nomenklatury 69122001091(keramické stolní a kuchyňské nádobí a náčiní, ostatní předměty pro domácnost a toaletní předměty z jiných materiálů než z porcelánu: - Z běžné keramiky: - - Ostatní - - - Stolní a kuchyňské nádobí a náčiní s výjimkou nožů, mlýnků na přísady a koření a jejich keramických mlecích částí, škrabek, brousků nožů, kordieritových keramických kamenů používaných pro pečení pizzy nebo chleba) se sazbou 5% s tím, že na předmětné zboží je uloženo konečné antidumpingové clo ve výši 36,1 %.

Žalobce v pravé žalobní námitce namítá, že se při sazebním zařazení řídil Závaznou informací o sazebním zařazení zboží č. CZ34-0047-2013 s platností od 23.1.2013 do 22.1.2019, kterou na žádost příjemce vydal Celní úřad pro Olomoucký kraj, a to k totožnému druhu zboží, o jehož propuštění bylo nyní rozhodováno. Přitom vyjádřil přesvědčení o závaznosti této informace na celní orgány ve vztahu k oprávněné osobě pro účely sazebního zařazení zboží.

Soud považuje za nutné zdůraznit, že žalovaný nepřeradil do jiného kódu celní nomenklatury veškeré žalobcem dovážené zboží, ale pouze zboží neodpovídající zboží uvedenému v závazné informaci, které v napadeném rozhodnutí řádně a konkrétně vymezil. Není tedy pochyb, o jaké zboží se jedná.

Soud souhlasí se žalobcem, že Závazná informace o sazebním zařazení zboží vydaná příjemci zboží je závazná pro celní orgány po celé období dovozu předmětného zboží, ale je nutné zdůraznit, že je závazná pouze v rozsahu zboží, na které byla vydána. V projednávané věci je z popisu zboží v kolonkách 7 a 8 závazné informace zřejmé, že zbožím, na které se závazná informace vztahuje, jsou miniatury korbělů, popelníků, pohárů, plochých obrazců, hrníčků, náprstků apod. I z tohoto vymezení je patrné, že se závazná informace vztahuje na miniatury předmětného zboží, což navíc vyplývá i z přiložené fotografie zařazovaných výrobků předložených příjemcem zboží v průběhu řízení o vydání závazné informace, kterou

pořídil celní orgán. I z této fotografie je jednoznačně patrné, že závazná informace dopadá právě na zboží, tak jak bylo vymezeno v závazné informaci, tedy pouze na zde uvedené miniatury bez užitné hodnoty, neboť jejich velikost vylučuje jejich využití v domácnosti. O celním zařazení těchto miniatur není mezi účastníky sporu a žalovaný je v souladu se závaznou informací zařadil do kódu celní nomenklatury 6913909310.

Jiná situace ale nastává v případě korbelů a pohárů o objemu 0,2 l až 1,1 l, které jsou výrobky běžné velikosti a pod miniatury je v žádném případě nelze zařadit. Soud připouští, že i toto zboží může být s ohledem na budoucí zdobení předmětné zboží subjektivně využito k dekoraci, přesto ale nelze vyloučit možnost, že toto zboží může být běžně užíváno. Pro celní zařazení je ale podstatné, že toto zboží vzhledem k jeho velikosti již nelze posoudit jako miniatury a že může být běžně používáno bez rozdílu, zda již bylo ozdobeno či nikoli.

Z napadeného rozhodnutí je patrné, že se žalovaný pod bodem 23 velmi podrobně zabýval charakterem zboží, které bylo nesprávně zařazeno do kódu celní nomenklatury 6913909310 a odůvodnil, jak dospěl k závěru o tom, že se ve smyslu běžného využití nejedná o nedokončené výrobky. Současně žalovaný pod body 24 a 25 odůvodnil, z jakého důvodu se ztotožnil se sazebním zařazením tak, jak jej provedl celní úřad v prvostupňových rozhodnutích. Tyto úvahy soud považuje za zcela transparentní, učiněné v souladu s celním kodexem. Žalovaný správně poukázal na to, že kódem celní nomenklatury se v souladu s čl. 20 odst. 6 celního kodexu rozumí stanovení určující podpoložky kombinované nomenklatury, která je obsažena v Příloze I celního sazebníku a že při posuzování každého druhu zboží pro účely sazebního zařazování je nezbytné prvotně odpovědět na základní zbožíznalské otázky: co je to, z čeho je to a k čemu je to a z tohoto hlediska následně předmětné zboží hodnotil. Při sazebním zařazení předmětného zboží vycházel i ze znění Vysvětlivek k HS k číslům 6912 a 6913 i z Vysvětlivek k položce 691200. Přitom dospěl k jednoznačnému závěru, že pivní korbele by mohly být zařazeny do čísla 6913 pouze tehdy, pokud by užitná hodnota předmětného zboží byla potlačena do té míry (intenzity), že by objektivně výrazně ztěžovala či znemožňovala jejich použití k pití nápojů, tedy že by nad užitnou hodnotou předmětného zboží jednoznačně převládala ozdobnost. Tak tomu ale u předmětných výrobků není. Z vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře j položce 691200, bodu 2 pak vyplývá, že při zařazení zboží je podstatný i objem výrobků, když je zde výslovně uvedeno, že „výrobky, které jsou ve tvaru pivních žejdlíků, majících dekorativní vzory v reliéfu nebo podobně, ale s obsahem menším než 0,2 litru, patří všeobecně do čísla 6913. Pokud tedy žalobce tvrdí, že objem předmětného zboží neměl žalovaný při zařazování zboží do kódu nomenklatury vůbec zohledňovat, je tento jeho názor nesprávný.

Soud proto dospěl k závěru, že předmětné zboží - keramické výrobky – především korbely a poháry o objemu 0,2 l až 1,1 l – žalovaný správně zařadil do kódu celní nomenklatury 69122001091 jako zboží s užitnou hodnotou, a nejedná se tedy o totožné výrobky, na které se vztahuje Závazná informace o sazebním zařazení zboží č. CZ34-0047-2013.

Soud nehledal důvodnou ani námitku žalobce, že doměření cla odporuje článku 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu, neboť neshledal podmínky pro uplatnění dobré víry na straně žalobce. Dle tohoto ustanovení se dodatečné zaúčtování neprovede, pokud částka cla dlužného ze zákona nebyla zaúčtována následkem chyby ze strany celních orgánů, kterou nemohla osoba povinná zaplatit clo přiměřeným způsobem zjistit, a pokud tato osoba jednala v dobré víře a dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se celního prohlášení.

U žalobce dle soudu nelze argumentaci dobrou vírou přijmout, neboť ze správního spisu vyplývá, že žalobce nevyplňoval celní prohlášení v souladu se skutečným stavem. Naopak je patrné, že žalobce dovážel kromě miniatur i poháry a korbely až do objemu 1,1 l s užitnou hodnotou, avšak i toto zboží zahrnoval pod miniatury bez užitné hodnoty. V důsledku těchto nepravdivých popisů došlo k nesprávnému sazebnímu zařazení předmětného zboží pod pro žalobce příznivější kód nomenklatury bez antidumpingového cla. Argumentace odkazem na článek 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu proto není na místě a soud ani tuto námitku neshledal důvodnou.

Naopak důvodnou shledal námitku týkající se vyměření penále ve výši 20 % z dodatečně vyměřené částky cla. Vycházel přitom z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8.6.2017, č.j. 4 Afs 55/2017 – 104 (dostupný na www.nssoud.cz), ve kterém poukázal na to, že povinnost uhradit penále, v případě, že deklarant uvedením nesprávných údajů v celním prohlášení způsobil, že clo bylo původně vyměřeno v nižší částce (v daném případě v žádné částce), než kolik by mělo správně činit, nevyplývá z unijního práva. Tato povinnost je upravena vnitrostátními předpisy. V době od 1. 1. 2011 do 28. 7. 2016 úprava zakotvená v novém daňovém řádu výslovně podřadila clo pojmu daň. Celní zákon neupravoval otázku penále, které bylo výlučně upraveno v § 251 daňového řádu. Právě v tomto časovém období vznikl i celní dluh žalobce. Dále uvedl, že clo je daní ve smyslu daňového řádu (§ 2 odst. 3 písm. a) daňového řádu), přičemž penále je příslušenstvím daně (§ 2 odst. 5 daňového řádu). Dle důvodové zprávy k daňovému řádu je penále následkem za nesplnění povinnosti tvrzení, která stíhá daňový subjekt. Dne 29. 7. 2016 vstoupil v účinnost nový celní zákon (zákon č. 242/2016 Sb.), který v § 22 stanoví, že z částky doměřeného cla nevzniká penále. Podle důvodové zprávy k tomuto zákonu je důvodem pro vyloučení vzniku penále při doměření cla skutečnost, že penále je sankcí za nesprávné tvrzení daně (nikoliv za její neuhrazení), nelze jej proto aplikovat na situace, kdy ve vztahu ke clu není vůbec využíván institut daňového tvrzení. Vznik penále je přitom vázán právě na porušení povinnosti související s podáním řádného daňového tvrzení, a nemůže se tak uplatnit na případ celního řízení. § 22 nového celního zákona tak vylučuje použití § 251 daňového řádu.

Nejvyšší správní soud zdůraznil, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu se k povaze penále dle § 251 daňového řádu vyjádřil v usnesení ze dne 24. 11. 2015, č. j. 4 Afs 210/2014 - 57, č. 3348/2016 Sb. NSS: „*penále podle § 37b zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění účinném od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2010, a § 251 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, má povahu trestu; je na ně třeba aplikovat čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 a 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.).*“ Soud je tedy v řízení o žalobě v oblasti správního trestání povinen z úřední povinnosti zohlednit změnu zákona ve prospěch pachatele – tento závěr potvrdil rozšířený senát v usnesení ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013 - 46: „*rozhoduje-li krajský soud ve správním soudnictví o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo rozhodnuto o vině a trestu za správní delikt v situaci, kdy zákon, kterého bylo použito, byl po právní moci správního rozhodnutí změněn nebo zrušen, je povinen přihlédnout k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle níž se trestnost činu posoudí a trest ukládá podle právní úpravy, která nabyla účinnosti až poté, kdy byl trestný čin spáchán, je-li to pro pachatele příznivější*“. (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2017, č. j. 4 Afs 34/2017 - 57).

Vzhledem k výše uvedenému zohlednil městský soud i v projednávané věci nový celní zákon účinný od 29.7.2016 obsahující změnu právní úpravy v oblasti ukládání penále z doměřeného cla, která je pro žalobce příznivější, a dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného je v této části v rozporu se zákonem.

Městský soud v Praze proto dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, a proto podle ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanoveními § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci úspěšnému žalobci náleží náhrada nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému správnímu úřadu. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením žalobce advokátem dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč (převzetí věci, sepsání žaloby a účast u jednání soudu) a tři režijní paušály po 300,- Kč. Náklady za právní zastoupení činí částku 10.200,- Kč. Advokát žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto se s ohledem na § 57 odst. 2 s. ř. s. náhrada nákladů za zastoupení zvyšuje o částku odpovídající této dani (21 %), tj. o 2.142,- Kč. Součástí nákladů je i zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč. Celkem tak soud přiznal žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15.342,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. prosince 2017

JUDr. Hana Veberová v.r.
předsedkyně senátu